GAG Galerie Garáž Zlín

90. ČIN: Timotej Kosmel /SK/

FROM THE COTTAGE

3. 5. – 3. 7. 2026

Vernisáž: 3. 5. 2026, 18:00

Instalace: https://youtu.be/hHo3ef8IRVk

Audioperformance: Ján Kučera /SK/: https://youtu.be/nBPViQrtPPE

Z chalupy

Střet tvarů sdílí stejný prostor, i když bez harmonie. Dominance a podřízenost vytvářejí neustále se měnící krajinu. Touha po skutečném klame; viditelné zakrývá neviditelné, které si žádá větší pozornost.

Když tě vidím, jsi blízko, ale v mžiku se staneš někým jiným. Měníš pozici, stále vnímatelnou, dokud tě roh nepřeruší a nevynutí skok. Tento skok, překážka a rozpor v pohledu definují napětí, o které jde: nesoulad mezi pozicemi, mezi tebou a mnou v přítomnosti.

Každý okamžik existuje jinde, vázán ke svému původu a trajektorii, vyprávěn jakoby shora. Pozorovatel nese cenu. Být viděn při pohledu destabilizuje tělo. Pod pohledem druhého se pohyb mění, zvyky se deformují, sebeuvědomění se zhušťuje do nepohodlí.

Pohled se setkává s mým a roztříští tělo na části, na soudy. Význam se nedaří sladit. Vyslané gesto není gestem přijatým. Nesprávné rozpoznání strukturuje setkání.

Vstupujeme do chátrajícího domu, kdysi zarostlého, nyní se pomalu hroutícího do sebe. Vlhkost jej nasycuje, nese vzpomínky, brání se kontrole. Prostor zůstává částečně neviditelný a to, co je neviditelné, uniká dotazování, uniká vyjádření a v tomto smyslu přetrvává, jako by nebylo.

Mylná představa vzniká z projekce. Druhý rekonstruuje prostor spíše skrze vzpomínku než skrze přítomnost. Skutečné se posouvá směrem k imaginárnímu.

Tam, kde se setkávají dvě mysli, vzniká třetí. Mnohost se rozšiřuje. Krajina se proměňuje v únik, jazyk ve strukturu. Struktury však stejně tak definují, jako i zkreslují. Odrazy se množí a skrývají napětí pod povrchy, které se jeví jako soudržné.

Dílo se obrací k tomu, co přesahuje jazyk. Slova stabilizují význam, ale také jej omezují. Mimo ně fungují jiné systémy: malba, zvuk, gesto. Ty vyjadřují to, co nelze fixovat.

Viditelné trvá na definici. Neviditelné se jí brání. Mezi nimi se vnímání opakuje, rozpadá a znovu formuje. Význam není daný; vynořuje se skrze vztah, skrze pohyb, skrze nestabilní interval mezi pozorovatelem a pozorovaným.

From the cottage

A collision of shapes shares equal ground, even without harmony. Dominance and subordination produce an ever-evolving landscape. The desire for the real misleads; the visible obscures the invisible that demands closer attention.

When I see you, you are near, yet in a blink you become other. You shift position, still perceptible, until a corner interrupts and forces a jump. This jump, the obstruction, and the split in looking define the tension at stake: a discord between positions, between you and me in the present.

Each moment exists elsewhere, bound to its origin and trajectory, narrated as if from above. The watcher carries a cost. To be seen while seeing destabilizes the body. Under the gaze of another, movement alters, habits deform, self-awareness condenses into discomfort.

A gaze meets mine and fragments the body into parts, into judgments. Meaning fails to align. A gesture sent is not the gesture received. Misrecognition structures the encounter.

We enter a decaying house, once overgrown, now slowly collapsing into itself. Humidity saturates it, carrying memory, resisting control. The space remains partially unseen, and what is unseen escapes questioning, escapes articulation, and in that sense, persists as if it were not.

Misconception emerges from projection. The other reconstructs the space through memory rather than presence. The real shifts toward the imaginary.

Where two minds meet, a third forms. Multiplicity expands. Landscape folds into escape, language into structure. Yet structures distort as much as they define. Reflections multiply, concealing tensions beneath surfaces that appear coherent.

The work turns to what exceeds language. Words stabilize meaning but also restrict it. Outside them, other systems operate: painting, sound, gesture. These articulate what cannot be fixed.

The visible insists on definition. The invisible resists it. Between them, perception loops, fractures, and reforms. Meaning is not given; it emerges through relation, through movement, through the unstable interval between observer and observed.